

תדפיס דברים שכתבתי בדף הכריכה של מסכת מכות (שוטנשטיין/אנגלית)

ערב פסח תש"פ (2020)

לזכרון עולם

במחצית השנייה של חורף תש"פ (דצמבר 2019 / ינואר 2020) פרצה מגיפה שהחלה בסין. וירוס חדש בשם קורונה, או בשמו הרשמי: **COVID 19 = CO**rona **VI**rus **D**esease **2019** התפשט בעולם והדביק במהירות אלפים, מאות אלפים ומיליונים בכל רחבי תבל. אלפי אנשים שנדבקו נפטרו מדי יום בייסורים.

הוירוס פוגע בריאות של רבים רבים, במיוחד מבוגרים מעל גיל 60 ואחרים הסובלים ממחלות אחרות ומערכת החיסון שלהם מוחלשת. מלבד מתן חמצן כדי לסייע לחולים לנשום, לא ידע איש בעולם איך לטפל במחלה.

הדרך היחידה לצמצם את הסיכונים ולמנוע קריסה של מערכת הבריאות (כי רופאים, אחיות וצוותי בתי החולים נדבקו מהחולים) היתה לבודד את האנשים ממגע ביניהם. כל האוכלוסיה נצטוותה להסתגר בבתים ולא לצאת. כך נסגרו אלפי עסקים, טיסות בינלאומיות בוטלו וגם בתי כנסת ובתי מדרש נסגרו, הכל כדי למנוע ולצמצם ככל האפשר את אפשרות ההדבקה.

ביום היאהרצייט (השני) של אבי מורי אליעזר אריה בן שמעון ז"ל, שנפטר אור לכ"ד אדר תשע"ח (מוצ"ש קר' ויקהל-פקודי/פרה, 10.2.2018) הצעתי לנכדיי, במיוחד לבכורים שבהם, שנלמד יחד בטלפון (שיחת ועידה) את מסכת מכות (23 דפים) וכך כל אחד יהיה ערוך לסיים את המסכת בערב פסח, כדי שלא נצטרך לצום "תענית בכורות", כנהוג.

וכך למדנו יום יום בטלפון את המסכת ובערב פסח תש"פ, כאשר בתי הכנסת בארץ (ובעולם) נעולים, ערכתי "סיום טלפוני" ועשרות אנשים האזינו. בהתאם לפסק הלכה (של ר' אשר וייס שליט"א) נחשבו כמסיימים ואכלו (כ"א במקומו) סעודת מצוה, ונפטרו מהצום.

שמעון מנחם בן אליעזר אריה הכסטר

ערב פסח תש"פ.